

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Теперішня загострена криза в капіталістичному господарстві, нечуване досі своїми розмірами постійне безробіття, піднесення революційної хвилі в масах пролетаріату в усіх країнах розгортаюча боротьба в колоніальних та напівколоніальних країнах проти імперіалістичних гнобителів; готування імперіалістів великих капіталістичних країн до нової війни, змушують кожного, хоч трохи думаючого, робітника застановитися над питанням: А що воно з цього всього вийде? Чи поправиться капіталістичне господарство так, щоб воно могло дати працю всім тим мільйонам безробітних, що зараз живуть під непереможною, постійною загрозою повільної загибелі від голоду та недостатків? Чи буде якась перемена? Чи панують це гірші дні жалючих терпінь?

І кожному думаючому робітникові його розум диктує, що їде воно до гіршого, а не до кращого, помімо бажань скромних та покориливих рабів, висидуваних капіталом, щоб так не було. В цьому переконують очевидні всьому факти. Теперішня криза і безробіття не є хвилевими явищами. Вони не проминають, а навпаки, ще загострюються, більшають. Приглянеться промисловості, в якій працює або працювали, чи взятим на увагу яку небудь іншу промисловість, з якою добре познакомлені. Вона в такому ж самому русі, як була тому рік чи два назад, але число робітників в ній не збільшується, а зменшується. Капіталісти застосовують всі можливі способи прискорення праці робітників, використання їхньої робочої сили до останньої краплі, щоб таким чином дешевішим коштом випродукувати як найбільше товару, щоб здешевити виробництво. До цього примушують їх як необхідність конкуренції, так і жадаба більших зисків. До того безперестанно застосовують нові, більш досконалі машини, до обслуговування яких треба шораз менше робітників, хоч виконують вони більше роботи, як старі машини. Що все це не веде до кращого, а до гіршого, це ясно.

Шораз тісніше їй тисне стає самим імперіалістичним хижакам. Тому мусять вони думати про новий розподіл світа. А цього без війни доконати не можна. Отже всі вони далі на перегони збробітис, дарма, що влаштовують для задурення працюючих мас великі кумедні конференції розроблення, з яких самі вони сміються. А що всім їм на перешкоді і загрозою стоїть Союз Радянських Соціалістичних Республік, який розгорнув у себе величезне будівництво соціалістичного господарства, тому імперіалісти думають, якби то їм в першу чергу розбити й знищити цього свого смертельного ворога, першу у світі пролетарську батьківщину.

Капіталісти всіх країн свідомі цього, що криза в капіталістичному господарстві і жахливе безробіття примушують робітничі маси до боротьби. Робітники капіталістичних країн дивляться на працюючі маси в Радянському Союзі, як на приклад і шораз більше усвідомлюють собі, що й для них немає нічого виходу, як тільки знищити капіталістичний лад, що не забезпечує їм існування, і встановити свою робітничо-селянську владу і завести соціалістичне господарство, яке для них може бути єдиним рятунком.

Що ж мають робити робітники капіталістичних країн? Нічого іншого не залишається, як організувати свої сили для боротьби за повалення капіталізму, встановлення влади працюючих і збудування соціалістичного ладу, переходової форми господарства до комунізму. Це єдиний рятуючий для працюючих всього світу від війни, безробіття, злиднів і всього того суспільного лиха, від якого теперішню ніч в капіталістичному світі.

Але досвід боротьби робітничої класи за її права в минулому виявив, що успішно боритися з своїм ворогом робітники можуть тільки тоді, як їхні сили є добре організовані і мають добрий провід. Той провід організують робітники з тих своїх передових борців, що бажать боритися за визволення робітничої класи. Вони становлять передовий загін у революційній боротьбі робітничої класи за її визволення. Тим передовим загном і керівником в боротьбі за визволення робітничої класи є комуністична партія. В її рядах гуртуються класово свідомі робітники і бідняки-фармери, що завжди слідкують за всіма справами працюючих мас, вивчають їх, вкладають плани боротьби за негайні і дальні інтереси працюючих, проводять кожну боротьбу, не зважаючи на наслідки для себе, і таким чином організують сили робітничої класи та підготовляють їх для остаточної боротьби за повалення влади капіталістів, встановлення робітничо-фермерської влади і збудування соціалістичного ладу. До комуністичної партії повинні належати кожний класово свідомий робітник і бідняк-фермер, кожна класово свідома робітниця і фермерка.

Комуністична партія існує вже у кожній країні в світі, де тільки є поневолені працюючі маси. Всі ці країни комуністичні організації об'єднані у асесвітній спілку — Комуністичний Інтернаціонал, що має свій головний осідок у Москві, столиці Радянського Союзу. Таким чином всі революційні робітники в цілому світі об'єднані в одну могутню організацію, що керує революційною боротьбою пролетаріату у всьому світі і про-

вадить його до перемоги над капіталізмом і до визволення. Революційна робітнича молодь організована у Комуністичну Спілку Молоді (Комсомол). Всі комуністичні організації, а в тому числі і Комуністична Партія Канади та Комуністична Спілка Молоді в Канаді, ведуть зараз кампанію за новим членством. На цю кампанію повинні відгукнутися всі класово свідомі робітники і робітниця, старші й молоді. Кожний, хто бажав взяти участь у боротьбі за визволення робітничої класи, повинен ставати в лави комуністичної партії або комсомолу. Немає чого ждати перемін на краше, бо вона сама ніколи не станеся. Переміню що можуть зробити тільки працюючі при допомозі завзятої боротьби. Настав час шораз гостріших і завзятіших боїв працюючих мас проти капіталізму і в них треба брати участь, щоб підготувитися до рішучого бою за владу працюючих і за соціалізм.

Ставайте в лави комуністів, сміливих і гордих борців за визволення робітничої класи. Прямуйте на шлях, що його вказував великий вождь пролетаріату Ленін. Ставайте членами Ленінської Комуністичної Партії.

30 ТИСЯЧ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ МОЛОДІ ДЕМОНСТРУВАЛО В ЛЯЙПЦІГУ.

Німецький комсомол організував на 20 квітня "День Молоді". Місце мобілізаційного збору, боєвої пролетарської молоді був обраний Ляйпціг. З усієї Німеччини спішили юні боєвики до Ляйпцігу. На передодні юнацького дня прибуло в Ляйпціг 28 тисяч молоді. Вони зараз того самого дня влаштували демонстраційний похід вулицями міста та відбули 9 масових мітингів. Демонструвала антифашистська "Молода гвардія", демонстрували спартаківці. На одному мітингу виступив юний боєвик секретар німецького комсомолу тов. Мюлер, і представник німецької комуністичної партії тов. Генц Найман. До Ляйпцігу прибув і тов. Тельман.

На самий "День Молоді" на Августплаці відбулася величезна масова демонстрація цієї молоді в Ляйпцігу. Соціал-фашистська поліція намагалася усіма способами розгромити лави юних демонстрантів. Поліція напала на демонстрантів, кинулася на червоні прапори з намаганням відібрати їх молодій гвардії. Однак наступили соціал-фашистської поліції відбито.

В час "Дня Молоді" відбулися масові мітинги демонструючої гвардії. На одному мітингу виступили з промовама голова Центрального Комітету комсомолу тов. Мюлер, представник Інтернаціоналу молоді й представник ЦК комуністичної партії т.т. Тельман та Найман. Вчас їхньої промови почала поліція стріляти в учасників мітингу. Після того бандажний напад поліції зостав битий один робітник й трьох важко поранили. Обуривши отим бандажним виником поліції робітничу молодь кинулася на поліцейські загони і помстила смерть убитого й ранених робітників. Демонстранти вбили поліцейського капітана, поліцейського урядника і кількох поліцаїв важко поранили.

Завдяки тільки вилітлому промові керівників мітингу, які негайно поведи боєві колонії робітничої молоді на демонстрацію через місто, пощастило уникнути дальшої сутячності з поліцією й дальших жертв.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ ГРОМИТЬ ПАРТІЮ СЕЛЬ-РОБ ЄДНІСТЬ.

На 12 квітня ц. р. польська поліція лісіла попередніх грунтовних ревізій замкнула домівок секретаріату селянсько-робітничої партії на Західній Україні, уярмленій фашистською Польщею. Закриваючи домівок секретаріату, поліція подала за причину, що в секретаріаті друкувалися відозви, які накликували до страйковів робітників Підкарпаття й відозви першотравневі, у яких закликалися усіх трудящих Західної України до масових "протидержавних" мі-

тингів в день перше травня. В часі ревізії забрала поліція усе пошту, що наспіла того дня, цільюстий й тайпратер. Опечатання домівки Сель-Роб Єдність повила польська й ундівсько-фашистська преса з великим вдовольенням. Всі вони пишуть відкрито, що партія Сель-Роб Єдність — це осередок революційної акції а подувно-східних воєвиставах Польщі, себто на землях Західної України. А сійствська газета "Хвіля" називає партію

Сель-Роб Єдність: "Виденгарн і страйків, голодівок і демонстрацій за большевницькі гроші".

Партія Сель-Роб Єдність була партією масовою українських селян і робітників на землях Західної України, загартаних панською Польщею. Вже з самих перших днів свого народження партія Сель-Роб Єдність мусіла зводити завзяті бої на два фронти. З одного боку вона мала протидіяти зєдиненій фронт УНДО-УХО, радикалів і соціал-фашистську УСДП, себто уся українську контрреволюційну інтелігенцію, поплівно, куркульсько і їхніх робітничих делегатів на з'їздах Прогресу у Львові й повітових містах та селах, розбивати ім голову й віддавали в руки польської поліції, знов в страйкових боєх Перетинська й інших місцевостях Підкарпаття та рільних сільських страйках української соціал-демократії на спілку з радикальними недоскональними найвідчайдушнішими боєвиками Сель-Роб Єдність і запроторовали їх в тюрми, ламаючи з середини силу й завзяття страйкерів.

Вистане переглянути буди-

мешкали в Форт Гері готелю у Вінніпегу й то "це в таку пору, коли тисячі ходять улицями без роботи".

От тої й мудрощі! От тої риницифі філософії! Радянські представники замешкали в Форт Гері готелю й то "це в таку пору, коли тисячі ходять улицями без праці".

Що ж безробіття в Канаді має спільного з радянськими представниками? Чи часом редактор "Укр. Голосу" "не вправ з коти", як про це писав тов. Волинський в 54 числі "Укр. Роб. Вістях" в статті "Петлюрівська брехня в "Укр. Голосі" і Свістун пророк?"

Начитався редактор "Укр. Голосу" в різних великих журналах статтів написаних визначними економістами, професорами, техніками та іншими вченими людьми в Злучених Державах про те, що праця в СРСР до здійснення соціалізму поступає швидко вперед, аж головою потряс.

Чи всправді це буде мовою? Ні. А ось я колись пробував зробити з себе соціаліста й не вдалося. Пробував бути католиком — не вдалося. Пробував бути петлюрівським амбасадором — не вдалося. Пробував зробити з УНД у Вінніпегу автокефалю й лише зносом заповор — не вдалося. Здив до Тарнова й хотів стати польським консулем в Канаді — не вдалося. Пробував... Пробував...

Думаю довгий час, а відтак прийшов до заключення, що як він з себе не міг ніякого експерименту виробити, то ніхто вже нічого не зможе зробити.

Брешуть професори, економісти, техніки, всі вчені, бреше "Кюрент Гісторі" та всі інші журнали, хоч вони і буржуазні. Нікого не слухаю, а пишу на згод, що більшовикам комунізм не вдасться.

І ось з того всього боєвиставився в 19 числі "Укр. Голосу" редакційна стаття про те, що більшовикам не вдасться завести комунізм.

Задуючи про радянських залізничних представників, які недавно оглядали залізничні шапи, редактор "Укр. Голосу" заскригав зубами, що радянські представники за-

Засносив редактор "Укр. Голосу" на ефремівців да те, що вони самі наплювали на свою шкідливу роботу. Зразу "Укр. Голос" писав, що ефремівці цього не винні. Відтак, коли на суді вони самі висказували про свою шкідливу роботу, то "Укр. Голос" писав, що "Москву" навіть судити їх.

Зараз по засуді ефремівців наступила зміна фронту і голови редактора "Укр. Голосу". Він Москву відкинув, а почав лаяти українських селян, які були судимі ефремівцями. Не може редактор "Укр. Голосу" помістити собі в своїй голові того, як якийсь "малогромотний селянин Одеської міг судити професорів, священників і вчених людей? Ой засносив він на того українського селянина, Одесьця. В своїй статті він проказав тих українських селян, які судили "вчених професорів".

А "вчені професори" перед селянським судом благали: "Рідний краю, рідні робочі люди, простіть нам!".

Редактор "Укр. Голосу" пояснює своїм читачам статті т. М. Ірчана з "Укр. Роб. Вістей" так само, як суботники пояснюють біблїю.

Він немає про що більше писати. Його справа потерпіла поразку на всіх фронтах. Не лише поразку, але такі цілком провалилася.

Час від часу редактор "Укр. Голосу" передруковує антирадянські статті з вінніпегських газет "Фрі Прес". Але в тій самій "Фрі Прес" час від часу друкуються також й про-радянські статті, але цих рипилять не бачити.

Драпака.

БРАТЕРСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ ФРАНЦУЗЬКИХ САЛДАТІВ.

Як повідомляє "Юманіте" в таборі Мурмелон, де на поточному наванчї перебувають близько 5,000 записних, відбулися революційні демонстрації. 10 квітня записні 29 драгунського і 24 піхотного полків відмовилися брати участь в нічних маневрах. У відповідь на наказ вирушити на маневри, записні заспівали "Інтернаціонал". Ввечері того ж таки дня відбулася нова демонстрація. Записні табору Мурмелон відмовилися також брати участь в патріотичній демонстрації коло "пам'ятника загиблих на війні".

Салдати 5-го саперного полку у листі до з'їзду унітарних залізничників зазначають, що салдатів навчають у французькій армії залізничної техніки для того, щоб мати змогу салдатами замінити залізничників в разі страйку.

Салдати пропонують, щоб кожний залізничник, належний до унітарної спілки, встановив контакт з одним салдатом 5-го полку. Отже, усунуть можливість використовувати салдатів, як страйколомів.

З'їзд залізничників ухвалив більшістю всіх голосів проти 8 представників опортуністичної опозиції, резолюцію, зобов'язуючи в ній здійснити братання з 5-им саперним полком.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЗЕТИ СИБІРУ.

Президія ВЦФК запропонувала сибірському краю ви-конкомові організувати видання нової газети українською мовою, щоб обслуговувати трудящих українців на території сибірського краю й районів прилеглих до Сибіру.